

ABSTRAKT

Dědické řízení s mezinárodním prvkem se zaměřením na přijetí a praktické fungování Nařízení o dědictví

Předmětem rigorózní práce je dědické řízení s mezinárodním prvkem se zaměřením na přijetí a praktické fungování Nařízení o dědictví. Nařízení o dědictví vstoupilo v platnost dne 17. srpna 2015 a unifikuje jak kolizní, tak i jurisdikční pravidla v rámci dědického řízení s mezinárodním prvkem. Navíc zavádí EDO, které je vydáváno pro použití v jiném členském státě, a umožňuje efektivní vypořádání dědictví. Nařízení o dědictví zkracuje délku dědického řízení a odstraňuje překážky při uplatňování práv osob oprávněných v souvislosti s dědictvím, které má přeshraniční dopady. Předkládaná rigorózní práce se soustředí na přijetí Nařízení o dědictví, základní podmínky fungování (rozsah působnosti, základní principy) a interpretační problémy spojené s jeho aplikací v praxi.

Cílem předkládané rigorózní práce je objasnění základních principů, na kterých je Nařízení o dědictví postaveno, a dále poskytnutí přehledu o pravidlech pro určení jeho časové, místní a věcné příslušnosti. Hlavním záměrem je pak provedení detailní analýzy problematických otázek, které vyvstávají v souvislosti s praktickou aplikací Nařízení o dědictví, a to jak těch, které byly k datu uzavření této práce již zodpovězeny ze strany SDEU, tak těch, které nadále přetrvávají.

První kapitola pojednává o historických okolnostech, které souvisely s předložením návrhu a přijetím Nařízení o dědictví. Jsou zmíněny jak cíle, kterých měl evropský zákonodárce v úmyslu dosáhnout, tak i právní předpisy, kterými se při předložení návrhu inspiroval.

Druhá kapitola představuje základní principy, na kterých je Nařízení o dědictví založeno, a u každého z nich je provedena analýza jejich důsledků.

Ve třetí kapitoly je vymezen rozsah aplikace Nařízení o dědictví, a to z hlediska časového, územního i věcného. Tato kapitola objasňuje základní podmínky, za nichž je možné k aplikaci předpisu přistoupit.

Čtvrtá kapitola obsahuje analýzu rozhodnutí SDEU v předmětné oblasti. Z hlediska struktury se jedná o stěžejní část práce, která podrobně vyhodnocuje postup SDEU v již vyřešených otázkách týkajících se aplikace Nařízení o dědictví.

Pátá kapitola je věnována EDO a dosud nevyřešeným interpretačním problémům v souvislosti s jeho fungováním v praxi.

Klíčová slova:

Nařízení o dědictví, EDO, SDEU.